

agg. Haugen heter Wergeland, forteller arrangør

ALLE FOTO: ROBIN RØKKE JOHANSEN

Stalljente: – Det er ikke helt min musikksmak, sier Sofie Monsen Brattbakk fra Hessdalen. Hesten heter Trittla. Islandshest, åtte år.

Artist og publikum: 50-60 personer tok turen til Hessdalen.

net i UFO-område

sjon for å arrangere festival er at han liker å bygge.

– Det du ser rundt deg av byggverk, har jeg bygget. Alt fra scene til verdens største utedo. Natiønens lesere vil kanskje finne den obskøn. Det er bilder på innsiden. Kyr i kopulasjon, sier han.

En innhegning sperret av en hvit duk stenger for innsyn rundt verdens største utedo. Og ganske riktig, dukens innside er dekoret som gallerivegg. Her er fotografier av okser og kyr i seksuell forening.

– Det er undertegnede form for humor, sier Skavern.

Lengter til roen

Støymusiker Eirik Havnes fra Åle-

sund, som studerer i Trondheim, har tidligere deltatt på Støyfestivalen i Bråkesund i hjembyen.

– Når festivalen er i en by, er den mer tilgjengelig. Samtidig er det veldig harmonisk å være på landet. Det passer bra for ting som dette, sier han.

POLITISK STØY

«Det er Torbjørn Jaglands EU-tale. Han snakker så forferdelig dårlig engelsk. Den har jeg gående i bakgrunnen.»

ØYVIND HELLNER
PIONER INNEN STØYMUSIKK

Flere av konsertene i Hessdalen har gitt ham noe. Men de største opplevelsene har vært på grunn av situasjonen.

– Absurde ting. Midt i en konsert, der det for første gang er litt lavt volum, hører du masse hestetrinsking og galopp bortpå vei-

enher. Da får du samlet opp essensen i Støy på landet, sier Havnes.

– Kunne du tenke deg å flytte på landet?

– Jeg har veldig mange ganger tenkt at jeg har lyst til å ha et arbeidssted langt uti gokk. Jeg tar bussen mellom Ålesund til Trondheim. Jeg ser alltid på disse nedlagte, halvveis falleferdige gården, og tenker at jeg vil lage musikkstudio i alle sammen. Det er noe spesielt med å produsere musikk i slike omgivelser, kontra i en by. Du har ingen forstyrrelser rundt deg. Tida går litt saktere her, sier Havnes.

ROBIN RØKKE JOHANSEN
robin.johansen@nationen.no

MIN ANBEFALING

– Endelig god norsk film

Bodil Furu

Stilling: Videokunstner
Anbefaling: Den norske filmen «Som du ser meg», med regi og manus av Dag Johan Haugerud

- Hva handler filmen om?

– «Som du ser meg» er den beste norske filmen jeg har sett på veldig mange år. Filmen består av tre selvstendige historier om hverdagsmennesker, der alle vil hverandre godt, men ender med å såre hverandre. Vi møter den unge, hippe forlagsredaktøren som overkjører den eldre oversetteren, den unge kuratoren som har spesialisert kulturell kunnskap, men mangler sosial innsikt, og sykepleierne som slår over til engelsk når ting blir vanskelig.

- Hva gjør den så god?

– Det er veldig mange sjikt som er fabelaktige. Det som grep meg først med filmen var hverdagsrealismen, hverdagsmenneskene som kjemper sin kamp for å bli sett og hørt. Det ligger en autentisert i hver scene, replikkene er naturlig og situasjonene kunne vært klippet ut av et helt vanlig liv. Filmen er upolert, vi befinner oss i et virkelighetsunivers som ikke er forskjønnet.

- Har du et eksempel?

– Jeg vil trekke fram en scene fra filmen hvor vi møter mor og datter mens de kjører bil og snakker om en kjøkkenvifte. Dialogen foregår på alle plan, er gjenkjennelig og herlig befriende. De ørsmå nyansene i dialogene gjør filmen ekspresjonell.

- Hva betyr den for deg?

– Denne filmen er formalt inspirerende for meg som video-kunster på flere nivåer. Den tar opp ulike former for gruppedynamikk, integritet og sosiale maktspill. Samtidig er det utrolige skuespiller prestasjoner og det er godt å endelig se en film med kvinnelige hovedkarakterer. Dramaturgien er uforutsigbar. Fotografen er Kim Hiorthøy, han er med på å gjøre filmen mer realistisk, med kornete og til tider overeksponerte bilder. Det er noe umiddelbart i kamera som gjør filmen troverdig.

RAGNHILD GRØNDAL FALLER
ragnhild.grondahl@nationen.no